

gel, men paa dette Punkt er der i Folketinget sket en Forandring i det af Ministeriet forelagte Lovforslag, idet man har taget dette Stykke ud og har ment, at der ogsaa kunde gives Pant i Besætningen, uden at man derfor overskred det Beløb, som vedkommende Laansøger skal være i Besiddelse af. Udvalgets Flertal har ment, at dette vilde være uheldigt, idet man da let vilde komme tilbage til det, der var Forholdet efter de to første Love, nemlig at de Mennesker, her er Tale om, blev behandlet som en anden Klasse Medborgere end andre almindelige Landbrugere. Det hed nemlig i Lovene af 1904 og 1899, § 15: „Ejendom med Besætning og Inventar kan, saa længe Statskassens Tilgodehavende ikke er nedbragt til Halvdelen af Ejendommens oprindelige Laanværdi, ikke behæftes med anden Pante-gæld, jfr. dog § 22. Ej heller kan der i de nævnte Ejendele gøres Udlæg, Arrest eller Beslag for af Ejeren eller af nogen paa hans Vegne paadragen personlig Gæld o. s. v.“ Dette medførte, at de Mennesker, som var knyttede til disse Ejendomme, blev betragtet som en anden Klasse Mennesker, hvem man ikke kunde give Kredit noget Sted. Det blev ganske almindeligt, at naar de sagde, de var Stats-husmænd, kunde de ingen Kredit faa. Derfor blev denne Bestemmelse ved Loven af 1909 taget ud. Hvis man nu indførte en Bestemmelse om Pantsætning af Inventarium og Besætning, kom man let tilbage til det tidligere Forhold, og Udvalgets Flertal har derfor foreslaaet at ind-sætte det anførte Stykke, som var gaaet ud i Folketingets Affattelse. Det er det samme Stykke, der har staaet i de fore-gaaende Love, og som fandtes i Lovfor-slaget, saaledes som dette blev forelagt fra Ministeriets Side. Jeg tilraader paa Udvalgets Flertals Vegne at indføje dette Stykke i Lovforslagets § 9:

Under Nr. 6 foreslaas det at lade sidste Punktum i 1ste Stykke af § 11 ud-gaa. I dette Punktum hedder det ligesom i de foregaaende Love, at det Beløb, der ikke er anvendt til Udlaan efter den fore-gaaende Lov, kan komme til Anvendelse under den nye Lov. Grunden til, at man tidligere har haft denne Bestemmelse, var, som jeg sagde før, den, at der ikke var Penge nok til Udlaan, og man kunde ikke ved Lovens Givelse, ligesom man ikke kan det i dette Øjeblik, se, hvor meget der skulde bruges i de kommende Aar — den nugældende Lov løber jo først ud med Aaret 1914, og det Beløb, der udlaanes i

1914, er bevilget allerede 1913 efter den nugældende Lov. Men een Ting har man ubetinget kunnet se, nemlig at der var Brug for de Penge, som var budgetterede i Loven. Men det modsatte er Tilfældet med den nugældende Lov, idet man nu tydeligt kan se, at der ikke er Brug for alle Pengene; der bliver mindst 10 Mill. Kr. i Behold af det for de 5 Aar budgetterede Beløb. Ud-valgets Flertal er af den Formening, at det, at et saa stort Beløb som mindst 25 Mill. Kr. var sat til Udlaan for de 3 Aar, vilde være alt for fristende for de mange, der spekulerer i Salg af Ejendomme i det Øjemed, her er Tale om. Derfor tilraader Udvalgets Flertal at lade denne Bestem-melse falde bort og kun holde sig til Lö-vens Bestemmelse om 5 Mill. Kr. aarligt i 3 Aar.

I § 18 foreslaas det at lade 2det Punktum i 1ste Stykke udgaa. Dette Punktum siger, at naar Sikkerheden ikke forringes, kan Ejendommen ogsaa anvendes til andet Formaal end almindeligt Jord-brug. Hidtil har Regelen været den, at Ejendommen kun kunde anvendes som Landejendom med Besætning. Men nu er der indskudt den omtalte Bestemmelse. Udvalgets Flertal har imidlertid ikke ment det rigtigt at have en saadan Bestem-melse staaende og foreslaar den derfor strøget, idet man ønsker at forhindre, at saadanne Ejendomme laves om til f. Eks. Fabrik anlæg og meget andet, hvorimod man naturligvis er af den Opfattelse, at naar Tanken er, at Ejendommen skal anvendes efter sit Formaal, vil herunder ogsaa kunne indgaa Anvendelse til Gart-neri og lignende Brug, som i Virkelig-heden kan henregnes til Landbrug.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Udvalgsflertallets Ændringsforslag og i øvrigt Lovforslaget til det høje Tings Vedtagelse.

Vejstrup: De almindelige Bemærkninger, som Ordføreren (Sørensen-Saksager) fremsatte, kan jeg i det væsentlige til-træde. Imidlertid har et Mindretal paa to Medlemmer, det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lewinsky) og jeg, ikke kun- net slutte os til de af Flertallet stillede Ændringsforslag. Ved Sagens første Be-handling blev der af Ordføreren fremført en Del Betæneligheder overfor Lovforsla- get, saaledes som det var sendt op fra det andet høje Ting, Betæneligheder, som jeg allerede den Gang udtalte, jeg ikke delte. Jeg vilde have anset det for heldigt og mest formaalstjenligt, om man havde ved-